

מעשה מנסיעת הבעש"ט לקאנסטאנטינאפל אשר רצה לנסוע לארץ ישראל, וזו המעשה היה מספר הגאון הקדוש האלקי ר' ישראל דב מוילעדניק זכר צדיק לברכה ביום שביעי של פסח כל ימיו:

הנה בעת אשר הי' הבעש"ט ז"ל בקאנסטאנטינאפל עם בתו ועם הרב ה' צבי סופר ז"ל. ויתמהמה עד הפסח ויען כי לא היו מכירים אותו שם, הי' שם בלחץ גדול מאד עד כי בערב פסח ממש לא היה לו אפי' [אפילו] פרוסת מצה למצוה ולא כוס יין לבד חדרו אשר שכן לו ולבתו

מעשה מנסיעת הבעש"ט לקאנסטאנטינאפל אשר רצה לנסוע לארץ ישראל והמעשה היה מספר הגאון הקדוש האלקי ר' ישראל דב מוילעדניק זכר צדיק לברכה ביום שביעי של פסח כל ימיו:

הנה בעת אשר הי' הבעש"ט ז"ל בקאנסטאנטינאפל עם בתו ועם הרב ה' צבי סופר ז"ל ויתמהמה עד הפסח ויען כי לא היו מכירים אותו שם, הי' שם בלחץ גדול מאד עד כי בערב פסח ממש לא היה לו אפי' פרוסת מצה למצוה ולא כוס יין לבד חדרו אשר שכן לו ולבתו עם ר"צ ז"ל וכאשר לחצה אותו שם, הי' שם בלחץ גדול מאד עד כי בערב פסח ממש לא היה לו אפי' [אפילו] פרוסת מצה למצוה ולא כוס יין לבד חדרו אשר שכן לו ולבתו

עם ר"צ [ר' צבין] ז"ל. וכאשר לחצה אותו בתו כל היום מה יהיה לימי הפסח אם נאכל בו ענה לה: "השיי"ת [השם יתברך] יזמין לנו". והוא ישב כל היום ערה"פ [ערב הפסח] בביהמ"ד [בבית המדרש]. ויהי לפנות ערב ממש והנה איש א' [אחד] נוסע מארץ פולין בהרחוב אשר התאכסן עם הבעש"ט ז"ל וישאל: "איה פה ר' ישראל ברי אליעזר מארן פולין אשר הגידו לו כי הוא מתאכסן פה?" ויראו לו אנשים את האכסני' של הבעש"ט ויבוא

בשם עם השחר ויחלל את זה הנעש"ע אם יוכל להחללם פס
 כי רצו להיות בנאות עם חבים ציני פסח וכבר הכין כל לרבי
 הפסח ביד הנציר. ויחלל לו. חבי בבכמ"ד וחוללו להחללם
 פס כי לא יקפיד ע"ז חיקף נשאלו המכרתים שלו את כל החפ"י
 לבית וערכו השולחן בכלים נאים ובמקום מועד ומסודרת וסבין
 כל לרבי הסדר עם מנה שמורה הכל על ג' המעולה וסגירות .
 והליוקו נרוח גדולים הרבה ויבסמנו עד בא הסעל שם עוב
 ו"ל מכת חפילו ויסי כאשר בא מנכס"ל חיקף מש קידוש על
 ין המעונה וקיים הסדר עד אחר כוס בני אז נקן שלום
 לסאורה שהשם וישמח עמו אח"כ אמר לו הנעש"ע הנה ידעתי
 מבוקשך כי אתה חבובי ימים לכן ענור שהחית אורי בני נשבע
 לך כי אשתך הוזה (אשר הראה עליה באלכע) חלד לך בן וישמח
 האיש מאוד ויאמר לו כי גם את מחלית הוה חקן לאדוני . אם
 יוכר הש"ס בנ"ק. אך חיקף שמש הנעש"ע ו"ל כרו כי ר'
 ישראל נעש"ע הפסיד חלקו בעולם הבא . יען כי בשבועות את
 הש"ס כנ"ל לשנות המערכה כי האיש בנ"ל הים עקר בעצמו ונס
 האבס ביחס עקרה ומחמת שגשגו הסכרס לשנות סדרי
 העצ. ויסי כאשר שמש הנעש"ע את הכרוס בנ"ל וישמח
 מאד בלבו ויאמר עשה ברוך השם כי אוכל לעבוד את הש"ס בלי
 שום פנים אפי' פניית עולם הבא לא יכיר לי כי כבר הפסדתי
 חלקי והל האיש שגשגו דברו לאמר לא ידעתי כי אתה עקר בעצמך
 אך עכ"ל אל יל לך כי לא יכול מדברי צור ארס ואשר
 הנעשתי יקיים בעז"ס ומחמת שמחתו זאת שמש חיקף כרו כי
 החזירו לו כל זכרותו על כי רס לעבוד הש"ס בלי שום פנים
 וחוגו בן את שני ימים הראשונים בשמחה ובעוב לבד ובחוסמ"ס
 פסר את האורה בכבוד לביתו וסוה אמר לר"ס סופר כי רצו
 לנסוע חיקף לאס"ק וילך אתו על החוף ולא מלא ספינה אשר נס
 יסודים אז אמר הסעל שם עוב להסופר ר' צבי אם רוצה חפוק
 מטפחתי על הים רק שהסדר לחשוב בשם פלוי אשר אני מוסר
 לך ולא חניו מרעיוך אפי' רגע כי אם חלילה היות מחשבך
 ממני נאכד אני ואחסי ובתי בולנו אך חבי רוצה לנסוע במס"ס
 ואחסי החוק דעתך ונסע חיקף ולא רס הסופר לסבן נפס
 הנעש"ע ו"ל ולא היות אתו לעשות בן ויכרתו לשכור ספינה
 וינסו ביום ראשון של חוס"ג לספינה ומיד קס רוח סערס ונשא
 את הספינה בלא דרך וכן הלכו בלא דרך שני ימים רעופים .
 ויצא לסס מאוד ויחלו פני ה' ויסי ביום השלישי הוקס סערס

לדממה. ויאסרו את הספינה אצל אי אחד מאיי הים. וילכו כולם לראות האי ההוא כי המלח מהספינה לא הכיר את האי הנ"ל. וילך הבעש"ט עם ר' צבי לטייל על האי. וילכו למקום רחוק ויתעו ולא יכלו למצוא את הדרך להספינה. וילכו אנה ואנה למצוא את הדרך. ובתוך כך נפלו עליהם גזלנים (היידאמאקעס) [1] אשר לא הבינו את לשונם ויאחזו בם, ויאסרו אותם בעבותים ויניחו אותם והשחיתו את הסכינים. ובתוך כך חלש לבם וישבו לאכול ויניחו את השבויים מאוסרים זה אצל זה. אז אמר הר' צבי סופר להבעש"ט: "למה אתם מחשים? העת לחשות עתה? עשו זאת איפוא איזה דבר כאשר הסכנתם עד כה." ויען לו הבעש"ט כי אין אני יודע כעת מאומה. ניטל ממני כל הכח שלי. אולי אתה זוכר איזה דבר מאשר למדתיך הזכר אותי." ויאמר ר' צבי: "גם אנכי איני יודע מאומה זולת הא"ב הפשוט אשר אנכי זוכר." אז צעק הבעש"ט: "ומה אתה מחשה? קרא לפני את הא"ב!" ויתחיל רצ"ס [ר' צבי

לדממה] ויאסרו את הספינה אצל אי אחד מאיי הים. וילכו כולם לראות האי ההוא כי המלח מהספינה לא הכיר את האי הנ"ל. וילך הבעש"ט עם ר' צבי לטייל על האי. וילכו למקום רחוק ויתעו ולא יכלו למצוא את הדרך להספינה. וילכו אנה ואנה למצוא את הדרך. ובתוך כך נפלו עליהם גזלנים (היידאמאקעס) אשר לא הבינו את לשונם ויאחזו בם ויאסרו אותם בעבותים ויניחו אותם והשחיתו את הסכינים. ובתוך כך חלש לבם וישבו לאכול וירחו את השבויים מאוסרים זה אצל זה. אז אמר הר' צבי סופר להבעש"ט: "למה אתם מחשים? העת לחשות עתה? עשו זאת איפוא איזה דבר כאשר הסכנתם עד כה." ויען לו הבעש"ט כי אין אני יודע כעת מאומה. ניטל ממני כל הכח שלי. אולי אתה זוכר איזה דבר מאשר למדתיך הזכר אותי." ויאמר ר' צבי: "גם אנכי איני יודע מאומה זולת הא"ב הפשוט אשר אנכי זוכר." אז צעק הבעש"ט: "ומה אתה מחשה? קרא לפני את הא"ב!" ויתחיל רצ"ס [ר' צבי

סופר] לקרוא לפניו אי' ב' ג' ד' והבעש"ט עונה אחריו בקול ובהתלהבות עצומה כדרכו בקדש תמיד עד שהחזיר אליו כל כחו כמאז. וכמעט אשר נתק העבותות, והנה קול פעמון צולל באזנם מקאפיטאן אי' [אחד] זקן אשר בא פתאם לכאן עם אנשי חיל והחריד את הגזלנים. וינתק השבויים ממאסרם ובאין אומר ודברים לקח את הבעש"ט עם רצ"ס [ר' צבי סופר] להספינה. ויסע אתם עד הביאם ביום השביעי של פסח לסטאמבול. ואז ראה הבעש"ט בחוש כי אין מניחים אותו מן השמים בשום אופן לנסוע לאה"ק [לארץ הקודש] ואז עשה הבעש"ט נסיעתו לחזרה לביתו. והרה"ק [והרב הקדוש] רי"ד [ר' ישראל דב] כאשר היה מסיים המעשה הזאת בשש"פ [בשביעי של פסח] הי' אומר תמיד: "וזה הקפיטאן הי' אלי' [אליהו] ז"ל זכותם יגן עלינו להדריכינו לעבודתו ית"ש [יתברך שמו]." וכל בעל נפש יבין את המוסר הגדול היום מזה המעשה, כי אין צריך לרצות שום קבלת שכר עבור עבודתו ית"ש [יתברך שמו] ואדרב' [ואדרבא] להתחזק דייקא [דווקא] לעבוד בלי שום פניי' וסוף הכבוד לבוא אמן:

[1] הַיִּידָמָקִים או גַּיְדָמָקִים (ברוסית ובאוקראינית Гайдамаки בפולנית 'Hajdamacy' מטרורקית: היידמאק – שודד, גזל בהמות) הוא שמה של תנועת קוזאקים אוקראינית שנלחמה בשלטון הפולני במאה השמונה עשרה.